

זה השבוע הרביעי ברציפות שבמרכז גליון העולם הזה עומדת פרשת שוד העתיקות של שריהבטחון משה דיין. אין אנו דו"ק קישוטים. הנהגים ממלחמה בטחונות-ירוח. אין שום ענין בהעלאת גרה. אם חוזר העולם הזה ואיננו מפרשה דיין, הרי זה בעיקר בגלל התופעה המדהימה, שהתגלתה בשבועות האחרונים בעקבות גילוייו של דן בן-אמון בפרשה זו.

המדינה כולה נמצאת עתה בקלחת של גילויי שחיתות, כשבראש הגל רוכבת העתונות היומית. כמה עתונים, שלא הסתפקו בחקירות משלהם ובדיווחים על חקירות אחרים, מיהרו כבר להסיק מסקנות פוליטיות מרחיקות-לכת כשהם מניפים את דגל המוסר וטוהר-המידות. והנה, כאשר השתרבבה לתוך מבול גילויי השחיתות פרשה הנוגעת לשרהבטחון משה דיין, הסתבר שהמצפון הציבורי של רשת התיקשורת הישראלית הוא סלקטיבי.

בי ביותר. קשר של שתיקה של העתונות הישראלית, דחה פרשה זו לקרן זווית. לולא תגובותיו ומהלכיו של משה דיין עצמו, ולולא קומץ עתונאים, שנאלצו ממש להיאבק במערך כות עתונות כדי להגיב על הפרשה, ספק אם הענין היה מוצא ביטוי כלשהו מעל דפי העתונות.

דוגמה מאלפת לכך ניתנה ביום השישי האחרון, כאשר דיווחה העתונות הישראלית לקוראיה כי המשטרה פתחה תיק נגד שריהבטחון, בעקבות תלור נה שהגיש נגדו דן בן-אמון. או, כמובן, עוד לא היה ידוע כי המסקנות בתיק כבר הוסקו עוד לפני שהתלונה נגבתה באופן רשמי. שימו לב: משטרת ישראל פתחה תיק חקירות נגד שריהבטחון בענין פלילי. האין זו ידיעה מרעישת? האם איננה בעלת ענין ציבורי?

העתונות הישראלית לא יכלה שלא לפרסם את הידיעה. אבל מרבית העתונים, כולל אלה הידועים בתור "מהוגנים", הצניעו אותה בעמודים פנימיים, באותיות זעירות במדורי הכרוניקה. אותם עתונים, המרעישים שמיים וארץ כאשר המשטרה מתנכלת לכתביהם, לא מצאו לנכון אפילו להגיב בצורה מערכתית על זריזותה המופלגת של המשטרה שתוך 24 שעות סיימה את החקירה בתיק דיין.

לליל כלולותיהם

הרשו לעצמכם את הטוב ביותר!

הזמינו כבר היום חדר זוגי לליל כלולותיכם ובו יצפה לכם בקבוק שמפניה על הקרח, סל פירות לארוחת לילה וארוחת בוקר במיטה. כל זאת במחיר של 75 ל"י.

כתבו או צלצלו ל"דורית", טל. 445111 מלון שרתון - תל-אביב ותקבלו אשור בדואר חוזר.

* כל יום נוסף - 65 ל"י (כולל ארוחת בוקר)

מלון טורחון-תל אביב

★ ברכה גלויה לתאוותן

צביעותה של העתונות הישראלית בטיפול בפרשה זו בולטת במיוחד נוכח תגובותיה בפרשות אחרות. דבר, בטאון ההסתדרות והמערך, ששפך קיתונות שופכין על שריהחוז אבא אבן בגלל פליטת פה אומללה בראיון טלוויזיוני בארצות-הברית, בחר להתחיל לפרשה בזהירות. מבלי לנקוב בשמו של דיין, פירסם רשימה משפטנית על חוק העתיקות.

הארץ, המנסה ליצור לעצמו תדמית של חלוצ המאבק הציבורי לסוחר המידות, לא הטריח את עצמו לחקור ביומנתו את הפרשה, הצניע את הגילויים האחרים במידת האפשר. ידיעה על פרישת רמטכ"ל לשעבר מחוג שלא היה קיים עוד, פורסמה בהבלטה. הידיעה על תיק דיין הוצנעה והוחבאה. עתונים רבים אף לא מצאו לנכון לדווח לקוראיהם על עצומת הארכיאולוגים נגד שוד העתיקות של דיין.

לעומת זאת זכתה הפרשה לסיי קור נרחב בחו"ל, ודווקא בעתונים רציניים וחשובים כמו הניו-יורק טיימס, ניוזוויק, הלה-מונד, ההרולד טריביון, ונובל אובזרוטר.

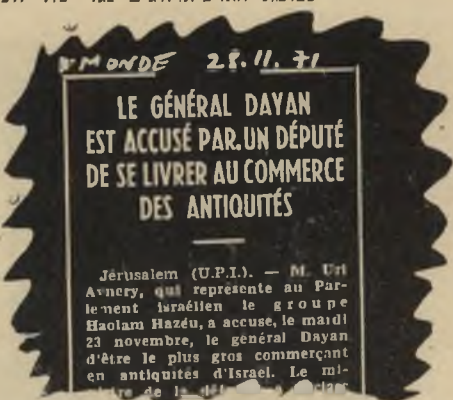
מה מקורה של תופעה זו? כיצד ניתן להסביר אותה? אין ספק שהלחץ הכבד שמפ-עילים מקורביו של שריהבטחון על מערכות העתונים, להצניע את הפרשה ככל האפשר ולא להגיב עליה, גושא פירות. אנשיו של דיין אינם מהססים להפעיל גם לחצים אישיים על עתונאים שכתבו או עמדו לכתוב על השערוריה.

מסייעת ללחצים אלה לא-בי מעט, היא ההילה של שריהבטחון כנכס לאומי שאסור לפגוע בו, אפילו אם הוא עושה שטויות ועובר על החוק. לו - מותר.

איפיון התיחסות גלוית זו בגלוי, משורר החצר לשעבר של אבא חושי ז"ל, בנימין גלאי, שכתב השבוע בצהרון מעריב: "רצה אני לשלוח מכאן את ברכתי לשרהבטחון. את אבן השתייה שגנב ממסגד עומר לא ראיתי אומנם בחצרו, אך מסיר אני את כובעי בפני תאוותו - לא ליאכטות, לא לסוסי-מירוק, אלא לאבנים דוממות, שהוא קורא בהן כבספר הפתוח..."

גישת זו של איפה ואיפה, לפיה מותר למשה דיין מה שנאסר על אחרים, לפיה מוכזת הכאריזמה שלו את עבירותיו על החוק, היא גם שנתנה השראתה לחקירה הצינית של המשטרה בפרשה. יותר אולי מכל גילויי השחיתות שנחשפו לאחרונה, מסוכנת גישה צבועה זו למוסר הציבורי.

אם בגיורה זו של החזית נגזר על העולם הזה להתמודד לבדו, בסיוע של מספר עתונאים חופשיים והגונים במערכות עתונים אחרים, הוא ימשיך במערכה זו, שבוע אחר שבוע, עד שהכלל של דין-אחז-לכולם, יאומץ על ידי השלטונות ודעת-הקהל.

הידיעה על דיין ב"לה-מונד"

אני משתגעת אחרי הגבינות של סלטינה

סלטינה -

גבינה לבנה בתוספת ירקות. כשאני מורחת על טוסט היא ממש מטריפה את הדעת.

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב קרליבך 12, טלפון 260134 • תאריך: 136 • מען מברקי: עולמפרס • "הדפוס החדש" בע"מ, ת"א. רח' בן-אביגדור • הפצה: גד בע"מ • גלוסות: צינקגרופיה • כספי בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ.

ירמיה